

Fuat Bol

Fetih ve İslam

30 Mayıs 2020

Yazdır Yazı Tipi

İstanbul fethinin 567. yılını kutluyoruz.

Söz fetihten açılmışken, İslam'da çok yanlış anlaşılan cihat konusunda birkaç cümle yazmak isteriz. Nitekim bundan önceki papa da Türkiye ziyaretinde, diplomatik kurallara uymayan ve hele de bir din adamına hiç yakışmayan bir beyanla, **“İslamiyet'in kılıçla yayıldığını”** söylemişti.

O vakitler ülkemizde FETÖ'cülerin borusu öttüğünden, onlar da papa ile diyalog süreci güttüğünden olacak, kimse çıkıp da papanın ağzının payını vermemiști.

İslamiyet (İslam) kelimesi **'silm'** kökünden gelmiştir ve sulh, barışmak, barışıklık, Müslim olmak, itaat manasınadır. Müslim olmayı da Hz. Peygamber (sas) **“elinden ve dilinden emin olunan kişi”** olarak tarif etmiştir.

İslam tarihinde de elbette savaşlar olmuştur ama bunların hiçbirisi **'Haçlı Seferleri'** kategorisinde değildir. Bu durumun vesâfe örneği de sevili Peygamberimiz'dir. Mecbur kalmadan sile

değildir. Bu durumu yegane örneği de sevgili Peygamberimizdir. Mecbur kaimadan asla savaşmamış ve içinden çıkarıldığı Mekke şehrini kimsenin burnunu kanatmadan fethetmiştir.

Mekke fethinin öncesinde, Mekkeli müşriklerle Hüdeybiye Anlaşması yapılmış, lakin müşrikler bu anlaşma hükümlerini ihlal etmişlerdi.

İslam'da cihat, gelen bu son dinin insanlara duyurulmasından (tebliğ) ibarettir. Muhataplar, bu isteğe olumlu cevap verip tebliğe müsaade ettiklerinde asla savaş yapılmaz, yapılamaz.

Yapılırsa cinayet işlenmiş olur.

Bakınız: Bir savaş esnasında bile karşı taraf beyaz bayrak çıkarıp barış istediğinde, savaşa devam edilemez. Böyle durumlar olmuş ve İslam ordusu kilisenin ortasına kadar gelmişken beyaz bayrak çıkarılmış ve o kilisenin yarısı cami yapıp diğer yarısı kilise olarak bırakılmıştır.

Zaten bizim inancımızdaki savaşı atalarımız şu şekilde tarif etmişlerdir: **“Hazır ol cenge, istiyorsan sulh u salah!”** Yani barış ve esenlik istiyorsan savaşa hazır ol.

Şu halde, İslamiyet'te savaşın bile gayesi barıştır; barışı gerçekleştirmek içindir.

Barış varsa, diğer bir ifade ile başkaları saldırmamışsa, savaşa asla müsaade yoktur.

Yukarıda yazdıklarımızın ispatı, Müslümanların girdikleri beldelerdeki başka inanç sahiplerinin, inançlarında ve insan hakları konularında serbest ve hür olmalarıdır.

O yüzden yüzlerce İslam beldelerinde her dinden, her dilden, her mezhepten insanları görmek mümkün olmuştur. Çünkü İslam dini, insan olarak hiç kimsenin dinine, aklına, malına, namusuna karışmaz ve kimseyi de karıştırmaz.

Bu durum, **“Dinde zorlama yoktur”** şeklinde ayetle sabittir.

Müslümanın vazifesi, dinini güzel bir şekilde anlatmaktır (tebliğ). İnanan inanır, inanmayan inanmaz veya istediğine inanır.

Günümüz Müslümanlarına, onların davranışlarına bakıp İslamiyet'i değerlendirmeyelim.

Osmanlı'dan sonra yeryüzünde gerçek bir İslam devleti olmadığından, doğru yolun sapık kolları şeklinde meydan yerini dolduran sapkınlıkların hiçbirisi gerçek İslamiyet değildir.

İçimizdeki beyinsizler, Türkleri Bulgaristan'dan kovup köklerini kazımak isteyen **Todor Jivkov** kadar bile düşünemiyor ve bir hakkı teslim edemiyorlar. **Jivkov** şöyle demişti: **“Türklerin dinlerindeki müsamaha ve hoşgörü yüzünden bizler Bulgarlığımızı, dinimizi, mallarımızı, namuslarımızı bugünlere taşıdık. Biz ise Türklerin düştüğü hataya düşmeyeceğiz ve onların köklerini kurutacağız. Aynı hataya düşersek, gelecekte bu Türkler yine başkaldırabilirler.”**

Kimin barış, kimin savaş istediği bu ifadelerde açıkça belli değil mi?

Anlayana!

HER YERDE HÜRRIYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş